ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

zo 14. decembra 2006 *

Vo veci T-237/02,

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, so sídlom v Ilmenau (Nemecko), v zastúpení: pôvodne G. Schohe a C. Arhold, neskôr C. Arhold a N. Wimmer, advokáti,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporujú:

Švédske kráľovstvo, v zastúpení: A. Kruse a K. Wistrand, splnomocnení zástupcovia,

a

Fínska republika, v zastúpení: T. Pynnä, splnomocnená zástupkyňa,

vedľajší účastníci konania,

* Jazyk konania: nemčina.

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: V. Kreuschitz, V. Di Bucci a P. Aalto, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Schott Glas, so sídlom v Mainzi (Nemecko), v zastúpení: U. Soltész, advokát,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie z 28. mája 2002, ktorým sa žalobkyni zamieta prístup k dokumentom súvisiacim s konaniami o preskúmaní štátnej pomoci,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (piata komora),

v zložení: predseda komory M. Vilaras, sudcovia F. Dehousse a D. Šváby,
tajomník: K. Andová, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. júna 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

Skutkový stav a konanie

1 Technische Glaswerke Ilmenau GmbH je nemecká spoločnosť so sídlom v Ilmenau vo Freistaat Thüringen (ďalej len „spolková krajina Durínsko"). Bola založená v roku 1994 s cieľom prevziať štyri z dvanástich výrobných liniek (teda pecí) na výrobu skla patriacich pôvodne spoločnosti Ilmenauer Glaswerke GmbH, ktorej vstup do likvidácie vykonal Treuhandanstalt (verejný podnik pre správu majetku, z ktorého sa neskôr stal Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben, ďalej len „BvS").

2 Listom z 1. decembra 1998 Spolková republika Nemecko oznámila Komisii rôzne opatrenia, ktorých cieľom bola finančná konsolidácia žalobkyne, vrátane čiastočného odpustenia platby kúpnej ceny za pece zo strany BvS, a pôžičky poskytnutej spolkovou krajinou Durínsko prostredníctvom jej vlastnej banky Thüringen Aufbaubank (ďalej len „TAB").

3 Listom SG (2000) D/102831 zo 4. apríla 2000 Komisia začala vo vzťahu k odpusteniu platby a pôžičke TAB konanie vo veci formálneho zisťovania upravené v článku 88 ods. 2 ES, ktorému bola pridelená spisová značka C 19/2000.

4 V rámci konania vo veci formálneho zisťovania Komisia získala dodatočné informácie od Spolkovej republiky Nemecko, ako aj pripomienky podniku Schott Glas, konkurenta žalobkyne.

5 Dňa 12. júna 2001 Komisia prijala rozhodnutie 2002/185/ES o štátnej pomoci poskytnutej Nemeckom pre Technische Glaswerke Ilmenau GmbH [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 62, 2002, s. 30), v ktorom obmedzila svoje posúdenie iba na odpustenie platby. Komisia usúdila, že toto odpustenie platby nie je zlučiteľné so správaním súkromného investora a predstavuje štátnu pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom.

6 Listom z 3. júla 2001 Komisia začala druhé konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES, ktorému bola pridelená spisová značka C 44/2001. Predmetom tohto konania bolo preskúmanie odkladu platby zvyšnej časti kúpnej ceny za pece, úpravy bankovej záruky súvisiacej s touto platbou a pôžičky od TAB.

7 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 28. augusta 2001 podala žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia Komisie z 12. júna 2001 (vec T-198/01).

8 Listom z 24. októbra 2001 žalobkyňa podala pripomienky v rámci druhého konania vo veci formálneho zisťovania a požiadala Komisiu, aby jej poskytla prístup k nedôvernej verzii spisu a možnosť predložiť potom nové pripomienky. Komisia túto žiadosť listom z 23. novembra 2001 zamietla.

9 Listom z 1. marca 2002 žalobkyňa požiadala na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) o prístup:

— „ku všetkým dokumentom v spisoch Komisie vo všetkých prípadoch pomoci, ktoré sa [jej] týkajú a predovšetkým v prípade pomoci C 44/2001“,

— „ku všetkým dokumentom v spisoch Komisie týkajúcich sa štátnej pomoci podniku Schott Glas, Jena, Nemecko, vlastneného: Carl-Zeiss-Stiftung, Hessenweg 18, D-89522 Heidenheim a.d. Brenz,

s výnimkou obchodného tajomstva týkajúceho sa iných podnikov.“

10 Listom z 27. marca 2002 Komisia zamietla žiadosť o prístup, pričom predovšetkým uviedla, že na požadované dokumenty sa vzťahuje výnimka upravená v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, ktorý predovšetkým stanovuje, že prístup k dokumentu sa odmietne v prípade, keď by sa jeho zverejnením porušila ochrana účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho uverejnení. Komisia tiež upresnila, že „dokumenty týkajúce sa [žalobkyne] sú dokumentmi, ktoré sú súčasťou konania vo veci formálneho zisťovania C 44/2001“.

11 Listom z 15. apríla 2002 žalobkyňa zaslala generálnemu tajomníkovi Komisie v súlade s článkom 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 opakovanú žiadosť o prístup.

12 Generálny tajomník Komisie zamietol túto žiadosť listom z 28. mája 2002 (ďalej len „Rozhodnutie") v tomto znení:

„...

ďakujem Vám za Váš list z 15. apríla 2002 zapísaný do registra 15. apríla 2002, ktorým ma žiadate o opätovné preskúmanie Vašej žiadosti o prístup k týmto dokumentom:

— k dokumentom týkajúcim sa štátnej pomoci poskytnutej Technische Glaswerke Ilmenau...,

— k dokumentom týkajúcim sa štátnej pomoci prípadne poskytnutej Schott Glas.

Pokiaľ ide o prvú časť Vašej žiadosti, tá sa týka korešpondencie medzi nemeckými orgánmi a [generálnym riaditeľstvom (GR)] Komisie ‚Hospodárska súťaž', ako aj komentárov príjemcu pomoci [Technische Glaswerke Ilmenau] a jedného z jej konkurentov, spoločnosti Schott Glas.

Pokiaľ ide o druhú časť Vašej žiadosti, tá sa týka predbežného oznámenia v multisektorovom rámci pre nové významné investičné projekty Schott Glas na východe Nemecka.

Po preskúmaní Vašej žiadosti musím s ľútosťou potvrdiť zamietnutie, ktoré Vám bolo oznámené GR [„Hospodárska súťaž"] z dôvodu, že zverejnenie týchto rôznych dokumentov by mohlo narušiť ochranu účelu vyšetrovania a inšpekcie. Túto výnimku z práva na prístup výslovne stanovuje článok 4 [ods. 2 tretia] zarážka nariadenia [č.] 1049/2001.

V rámci prebiehajúceho vyšetrovania týkajúceho sa zlučiteľnosti štátnej pomoci s jednotným trhom je totiž lojálna spolupráca a vzájomná dôvera medzi Komisiou, členskými štátmi a dotknutými podnikmi nevyhnutná na to, aby sa jednotlivým stranám umožnilo slobodne sa vyjadriť. Zverejnenie tohto dokumentu by preto mohlo ohroziť tento dialóg a spôsobiť tak ujmu preskúmaniu tejto sťažnosti.

Okrem toho, keďže predbežné oznámenie vzťahujúce sa na projekt Schott Glas obsahuje podrobný opis projektu, poskytnutie prístupu k tomuto dokumentu by mohlo vážne narušiť obchodné záujmy tejto spoločnosti. Tento záujem je výslovne chránený výnimkou z práva na prístup stanovenou v článku 4 [ods. 2] vyššie uvedeného nariadenia.

Okrem toho sme preskúmali možnosť sprístupniť účastníkom konania vyžiadané dokumenty, na ktoré sa nevzťahujú výnimky. Ukázalo sa však, že tieto dokumenty [nemožno] rozdeliť na dôvernú a nedôvernú časť.

Okrem toho neexistuje prevažujúci verejný záujem, ktorý by v prejednávanej veci odôvodňoval zverejnenie dotknutých dokumentov..."

13 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 8. augusta 2002 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie. Samostatným podaním z toho istého dňa predložila žalobkyňa na základe článku 76 bis Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa návrh na prejednanie a rozhodnutie veci v skrátenom súdnom konaní, ktorý bol zamietnutý rozhodnutím z 12. septembra 2002.

14 Podaním podaným do kancelárie Súdneho dvora 25. októbra 2002 spoločnosť Schott Glas podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu žalovanej. Uznesením zo 16. januára 2003 predseda štvrtej komory Súdu prvého stupňa vyhovel tomuto návrhu. Schott Glas predložila svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania 19. februára 2003.

15 Podaniami podanými do kancelárie Súdneho dvora 8. a 15. novembra 2002 Švédske kráľovstvo a Fínska republika podali návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu žalobkyne. Uzneseniami zo 16. januára 2003 predseda štvrtej komory Súdu prvého stupňa vyhovel týmto návrhom. Švédske kráľovstvo predložilo svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania 3. marca 2003. Fínska republika sa vzdala práva predložiť vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania.

16 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 17. decembra 2002 žalobkyňa podala žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia Komisie K (2002) 2147, konečné znenie, prijatého 2. októbra 2002 na záver konania vo veci formálneho zisťovania C 44/2001 týkajúceho sa štátnej pomoci poskytnutej Spolkovou republikou Nemecko žalobkyni (vec T-378/02). Komisia v tomto rozhodnutí prišla k záveru, že pôžička TAB a úprava bankovej záruky predstavujú štátnu pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom (pozri bod 2 vyššie).

17 Rozsudkom z 8. júla 2004, Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia (T-198/01, Zb. s. II-2717), Súd prvého stupňa (piata rozšírená komora) zamietol žalobu žalobkyne vo veci T-198/01.

18 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Súdu prvého stupňa bolo od 13. septembra 2004 zmenené, sudca spravodajca bol pridelený ako predseda k piatej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená.

19 Dňa 14. decembra 2004 Súd prvého stupňa vyzval žalobkyňu, aby predložila svoje pripomienky k predmetu sporu v prejednávanej veci, predovšetkým s ohľadom na to, že v rámci konaní týkajúcich sa vecí T-198/01 a T-378/02 získala rôzne dokumenty súvisiace s konaniami o preskúmaní pomoci C 19/2000 a C 44/2001.

20 Žalobkyňa vo svojej odpovedi doručenej do kancelárie Súdu prvého stupňa 20. januára 2005 potvrdila, že v rámci konaní T-198/01 a T-378/02 mala prístup k niektorým dokumentom, ktoré súvisia s vyššie uvedenými konaniami o pomoci a pochádzajú od Spolkovej republiky Nemecko a Schott Glas, vrátane pripomienok poslednej uvedenej z 23. januára 2001 súvisiacich s konaním vo veci formálneho zisťovania C 19/2000. Žalobkyňa však upresnila, že je presvedčená, že nevedela o všetkých dokumentoch, ktorými žalovaná disponovala a ktoré sa týkali týchto konaní. Jej záujem na získaní prístupu k uvedeným dokumentom sa nezmenil.

21 Listom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 13. apríla 2005 Komisia na výzvu Súdu prvého stupňa upresnila, že ešte má k dispozícii dokumenty, ku ktorým bol žalobkyni odmietnutý prístup a ktoré jej neboli v rámci konaní T-198/01 a T-378/02 oznámené.

22 Medzitým predseda štvrtej rozšírenej komory prerušil uznesením z 3. marca 2005 konanie vo veci T-378/02 až do vydania rozsudku Súdneho dvora vo veci C-404/04 P, ktorej predmetom bolo odvolanie podané žalobkyňou proti rozsudku Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, už citovaného v bode 17 vyššie.

23 Listom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 31. mája 2006 predložila Komisia na výzvu Súdu prvého stupňa úplný zoznam dokumentov tvoriacich administratívny spis týkajúci sa konaní o preskúmaní pomoci poskytnutej žalobkyni.

24 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 15. júna 2006. Komisia tak bola vyzvaná, aby predložila svoje pripomienky k dôsledkom rozsudku Súdu prvého stupňa z 13. apríla 2005, Verein für Konsumenteninformation/Komisia (T-2/03, Zb. s. II-1121, ďalej len „rozsudok VKI"), v prejednávanej veci.

Návrhy účastníkov konania

25 Žalobkyňa, ktorú v konaní podporujú Švédske kráľovstvo a Fínska republika, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil Rozhodnutie s výnimkou tej časti, ktorá sa týka odmietnutia prístupu k dokumentom priamo súvisiacim s prebiehajúcim konaním o preskúmaní pomoci týkajúcej sa Schott Glas,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

26 Komisia, ktorú v konaní podporuje Schott Glas, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

O uplatnení nariadenia č. 1049/2001

Tvrdenia účastníkov konania

27 Žalobkyňa tvrdí, že právo na prístup k dokumentom, ktorými Komisia disponuje, vymedzené článkom 2 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001, nie je bežným odvodeným právom, ale naopak má vzhľadom na „demokratickú zásadu" povahu základného práva, ktorého výnimky sa musia vykladať reštriktívne.

28 Žalobkyňa uvádza, že otázku určenia jej práv podľa nariadenia č. 1049/2001 je potrebné odlišovať od otázky práv „účastníkov konania" v rámci konania o štátnej pomoci. Podľa žalobkyne sa skutočnosť, že judikatúra jej nepriznáva ako dotknutému účastníkovi konania o preskúmaní pomoci právo nahliadnuť do spisu, nemôže dotknúť jej práv ako občana Únie.

29 Švédske kráľovstvo tvrdí, že nariadenie č. 1049/2001 je všeobecne použiteľným nástrojom určeným na ochranu práva verejnosti na informácie o činnostiach Únie. Z jasnej a presnej definície adresátov práva na prístup uvedenej v článku 2 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 vyplýva, že žalobkyňa k nim nepochybne patrí a že sa môže oprávnene domáhať toho, aby jej žiadosť bola preskúmaná v súlade s ustanoveniami tohto nariadenia.

30 Komisia tvrdí, že prístup k administratívnemu spisu príjemcom pomoci, na jednej strane, a prístup k dokumentom na základe nariadenia 1049/2001, na druhej strane, sú dve úplne odlišné veci. Z písomných dokumentov žalobkyne vyplýva, že žalobkyňa sa odvolala na toto nariadenie len preto, aby obišla procesné pravidlá v oblasti štátnej pomoci a vyvážila nedostatok procesných práv. Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) nestanovuje žiadne právo na prístup k dokumentom a k spisom, a z judikatúry vyplýva, že procesné práva príjemcov pomoci je potrebné dodržať, pokiaľ boli vyzvaní na predloženie pripomienok v rámci správneho konania (rozsudok Súdneho dvora z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, Zb. s. I-7869, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. marca 2002, Diputación Foral de Álava a i./Komisia, T-127/99, T-129/99 a T-148/99, Zb. s. II-1275), čo je prípad žalobkyne v prejednávanej veci.

31 Schott Glas tvrdí, že žalobkyňa chce použiť nariadenie č. 1049/2001 ako nástroj na oboznámenie sa s internými informáciami o jej podniku a obídenie judikatúry súdov Spoločenstva týkajúcej sa práv účastníkov konania získať prístup k spisu v správnych konaniach Komisie. Ide o krok, ktorý je jasne v rozpore s politickým účelom nariadenia č. 1049/2001, teda poskytnúť občanovi Spoločenstva čo najkomplexnejší pohľad na rozhodovacie procesy orgánov Spoločenstva. Schott Glas dodáva, že nariadenie č. 1049/2001 v čase konania vo veci formálneho zisťovania C 58/91 (NN 144/91) týkajúceho sa privatizácie podniku Jenaer Glaswerk neexistovalo a že teda nemohla počítať s tým, že by nejaký konkurent mohol neskôr žiadať o prístup k dokumentom súvisiacim s týmto konaním.

32 Schott Glas uvádza, že ustanovenia nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205), ktoré sa týkajú prístupu k spisu, preukazujú, že toto nariadenie predstavuje vo vzťahu k nariadeniu č. 1049/2001 *lex specialis.* Ak by to bolo inak, účastníci konania a tretie osoby by mohli obísť hranice práva na prístup k spisu stanovené článkom 27 nariadenia

č. 1/2003 tak, že by sa jednoducho odvolali na nariadenie č. 1049/2001. To je aj prípad konania o štátnej pomoci, v ktorom hranice účasti tretích osôb vyplývajú jednak z nariadenia č. 659/1999 a jednak z judikatúry.

33 Z nariadenia č. 1049/2001 okrem toho vyplýva, že „prístup k spisu" a „prístup k dokumentu" nie sú rovnaké pojmy a že predpokladom práva na prístup k dokumentu je žiadosť opisujúca požadovaný dokument tak, aby tento dokument mohol byť identifikovaný. Toto nariadenie nevytvára v prospech občanov právo, na základe ktorého by mohli nahliadnuť do spisov dotknutého orgánu, aby tam mohli nájsť dokumenty, ktoré by pre nich boli prípadne zaujímavé, čo je záver, ktorý sa ponúka tým skôr, že žiadosti o prístup k dokumentom sa nemusia odôvodňovať. V prejednávanej veci sa však žalobkyňa uspokojila so stručnou žiadosťou o prístup ku „všetkým dokumentom" týkajúcim sa uvedeného údajného konania o štátnej pomoci, čo nie je prekvapujúce, keďže žalobkyňa sama pripúšťa, že hľadá doposiaľ neznáme dokumenty.

34 Schott Glas na záver uvádza, že žalobkyňa sa neoprávnene odvoláva na nariadenie č. 1049/2001 a že jej žiadosť o prístup treba bez ohľadu na to, aký je jej predmet, posúdiť na základe pravidiel poskytovania prístupu k spisu v konaniach o pomoci a nie na základe ustanovení uvedeného nariadenia.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

35 Je nepochybné, že žalobkyňa predložila žiadosť o prístup k dokumentom založenú na nariadení č. 1049/2001 a že Komisia vo svojom Rozhodnutí odmietla prístup k požadovaným dokumentom s výslovným odkazom na článok 4 ods. 2 tohto nariadenia, ktorý stanovuje výnimky z práva na prístup založené na ochrane účelu inšpekcie a vyšetrovania, na jednej strane, a obchodných záujmov právnickej osoby, na druhej strane.

36 Keď bola Komisii na pojednávaní položená otázka o zmysle jej argumentácie, podľa ktorej „sa nezdá, že by žiadosť žalobkyne... patrila do rozsahu ochrany poskytovanej nariadením č. 1049/2001“, na ktorú sa dotknutá osoba odvolala len preto, aby obišla procesné pravidlá v oblasti štátnej pomoci, Komisia jasne uviedla, že tento akt je na prejednávanú vec úplne použiteľný, ale že výnimka uvedená v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 jej umožňuje odmietnuť prístup k takým dokumentom súvisiacim s konaniami o štátnej pomoci, ako sú dokumenty požadované žalobkyňou.

37 Otázkou vyplývajúcou z prejednávaného sporu je teda to, či Komisia správne uplatnila výnimku z práva na prístup upravenú v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.

38 Schott Glas pritom vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania v podstate tvrdí, že nariadenie č. 1049/2001 sa uplatní len na dokumenty vytvorené v rámci legislatívneho procesu Spoločenstva, že žiadosť o prístup nemala byť posúdená na základe ustanovení tohto nariadenia, ale na základe pravidiel o poskytovaní prístupu k spisu v konaniach o pomoci, a nakoniec, že uvedené nariadenie sa nemôže uplatniť na dokumenty, ktorými inštitúcie disponovali pred nadobudnutím jeho účinnosti 3. decembra 2001. Táto argumentácia sa teda snaží preukázať buď to, že nariadenie č. 1049/2001 nie je v prejednávanej veci uplatniteľné, alebo to, že pre Rozhodnutie predstavuje protiprávny právny základ.

39 Ak by teda Súd prvého stupňa mohol túto argumentáciu prijať, umožnil by konštatovať, že Rozhodnutie je nezákonné. Je však potrebné pripomenúť, že podniku Schott Glas bol v prejednávanej veci povolený vstup do konania ako vedľajšiemu účastníkovi konania na podporu tvrdení Komisie, ktorá navrhuje, aby žaloba o neplatnosť bola zamietnutá.

40 Podľa článku 40 štvrtého odseku Štatútu Súdneho dvora uplatniteľného na Súd prvého stupňa podľa článku 53 tohto štatútu návrh na vstúpenie do konania ako vedľajší účastník môže obsahovať iba návrhy podporujúce jedného z účastníkov konania. Okrem toho podľa článku 116 ods. 3 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa vedľajší účastník konania musí prijať spor v stave, v akom sa nachádza v čase jeho vstupu do konania. Aj keď tieto ustanovenia nebránia tomu, aby vedľajší účastník konania uviedol tvrdenia odlišné od tvrdení účastníka konania, ktorého v konaní podporuje, môže tak urobiť len pod podmienkou, že tieto tvrdenia nemenia predmet sporu a že smerujú stále k podpore návrhov účastníka konania, ktorého podporuje (pozri rozsudok VKI, už citovaný v bode 24 vyššie, bod 52 a tam citovanú judikatúru).

41 V prejednávanej veci, keďže na jednej strane, za predpokladu, že je dôvodná, argumentácia Schott Glas by viedla k určeniu nezákonnosti Rozhodnutia a na druhej strane návrhy Komisie smerujú k zamietnutiu žaloby o neplatnosť a nie sú podporené dôvodmi, ktorých cieľom je určenie nezákonnosti Rozhodnutia, zdá sa, že preskúmanie uvedenej argumentácie by malo za následok zmenu predmetu sporu, ako bol určený žalobou a vyjadrením k nej. Túto argumentáciu je preto potrebné zamietnuť ako neprípustnú (pozri v tomto zmysle rozsudok VKI, už citovaný v bode 24 vyššie, body 53 a 54).

O predmete sporu

Tvrdenia účastníkov konania

42 Žalobkyňa zdôrazňuje, že sa domáhala prístupu k dokumentom týkajúcim sa „všetkých" konaní o pomoci, ktoré sa jej týkali, teda konaní C 19/2000 a C 44/2001, a tých konaní, ktoré sa týkali Schott Glas, vrátane konania týkajúceho sa jej privatizácie.

43 Rozhodnutie teda obsahovalo odmietnutie prístupu k štyrom rôznym skupinám dokumentov týkajúcich sa:

— skončeného konania o pomoci C 19/2000,

— prebiehajúceho konania o pomoci C 44/2001,

— skončeného konania alebo konaní o pomoci v rámci privatizácie Jenaer Schott Glas,

— prebiehajúceho konania o pomoci týkajúceho sa novej investície Schott Glas v spolkovej krajine Durínsko.

44 Žalobkyňa uvádza, že pokiaľ by sa Rozhodnutie malo vykladať v tom zmysle, že sa týka len dokumentov súvisiacich s prebiehajúcim konaním C 44/2001 a dokumentov súvisiacich s prebiehajúcim konaním o preskúmaní pomoci pre Schott Glas, musí sa použiť článok 8 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001. Neexistencia odpovede Komisie na žiadosť o prístup k ostatným požadovaným dokumentom by sa tak rovnala napadnuteľnému rozhodnutiu o zamietnutí. Žalobkyňa tiež upresňuje, že prejednávaná žaloba smeruje k zrušeniu odmietnutia prístupu iba vo vzťahu k prvým trom skupinám dokumentov uvedeným v predchádzajúcom bode.

45 Žalobkyňa spochybňuje argumentáciu Komisie, že žiadosť o prístup k dokumentom týkajúcim sa štátnej pomoci poskytnutej podniku „Schott Glas Jena" bola formulovaná príliš nepresne a nemohla sa teda vzťahovať na dokumenty týkajúce sa poskytnutia štátnej pomoci v rámci privatizácie Jenaer Glaswerke v roku 1992. Podľa žalobkyne muselo byť Komisii jasné, že žiadosť o prístup sa vzťahuje aj na uvedené dokumenty, a to aj napriek tomu, že konanie o predmetnej pomoci sa neviedlo pod názvom „Schott Glas Jena". To podľa žalobkyne potvrdzuje aj skutočnosť, že Komisia prinajmenšom vo svojom vyjadrení k žalobe nemala ťažkosti identifikovať predmetné konanie.

46 Komisia tvrdí, že nedisponuje žiadnym dokumentom týkajúcim sa štátnej pomoci poskytnutej spoločnosti „Schott Glas Jena", ktorej názov bol výslovne použitý v žiadostiach o prístup, ale že disponuje spisom týkajúcim sa konania o preskúmaní pomoci poskytnutej Schott Lithotec AG. Komisia uvádza, že sa domnievala, že žalobkyňa označila posledný uvedený podnik ako „Schott Glas", a preto odmietla žiadosť o prístup vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu o pomoci týkajúcemu sa Schott Lithotec AG. Tieto úvahy sú napokon nepodstatné vzhľadom na vymedzenie predmetu sporu v žalobe.

47 Žalovaná tiež tvrdí, že nemá spis týkajúci sa skončeného konania o pomoci „v rámci privatizácie Jenaer Schott Glas", ako je to vyjadrené v žalobe, a upresňuje, že podnik Schott Glas patrí do súkromného sektora už 50 rokov, a teda nebol privatizovaný. Pripomína, že Schott Glas sa podieľal na privatizácii podniku Jenaer Glaswerk tým, že nadobudol podiel na jeho kapitále za 1 nemeckú marku, pričom táto transakcia nebola po skončení konania vo veci formálneho zisťovania C 58/91 (NN 144/91) začatého v januári 1992 posúdená ako prvok pomoci.

48 Skutočnosť, že žalobkyňa mala v úmysle žiadať aj o prístup k spisu vo vyššie uvedenom konaní, nebola v žiadosti o prístup dokonca ani spomenutá, a prvýkrát sa objavuje až v žalobe. Za týchto podmienok sa Komisia oprávnene domnievala, že

predmetom žiadosti žalobkyne bol len prístup k spisu vo vyšetrovaní týkajúcom sa pomoci poskytnutej Schott Lithotec AG.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

49 Zo znenia Rozhodnutia v spojení so znením písomných dokumentov žalovanej vyplýva, že žalovaná, po prvé, odmietla prístup k dokumentom týkajúcim sa štátnej pomoci poskytnutej žalobkyni, teda k dokumentom týkajúcim sa konaní so spisovou značkou C 19/2000 a C 44/2001. Komisia totiž uvádza, že sa nemohla dokumentmi v týchto dvoch konaniach zaoberať oddelene, keďže tieto konania sa týkali totožných reštrukturalizačných opatrení a spočívali na totožných dokumentoch.

50 Po druhé, Komisia usúdila, že žiadosť o prístup ku „všetkým dokumentom v spisoch Komisie týkajúcich sa štátnej pomoci pre Schott Glas, Jena" sa týka „predbežného oznámenia v multisektorovom rámci pre nové významné investičné projekty Schott Glas na východe Nemecka". Zamietla túto žiadosť na základe výnimiek z práva na prístup upravených v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, z ktorých jedna sa týka ochrany účelu inšpekcie, vyšetrovania a kontroly, a druhá ochrany obchodných záujmov právnickej osoby.

51 Žalobkyňa vo svojej žalobe uviedla, že jej žiadosť o prístup týkajúca sa Schott Glas mala dvojaký význam, keďže sa týkala dokumentov súvisiacich:

a) so skončeným konaním alebo konaniami o pomoci v rámci privatizácie Jenaer Schott Glas;

b) s prebiehajúcim konaním o pomoci týkajúcim sa novej investície Schott Glas v spolkovej krajine Durínsko.

52 Žalobkyňa tiež tvrdila, že prejednávaná žaloba nesmeruje k zrušeniu odmietnutia prístupu k dokumentom uvedeným v písmene b) predchádzajúceho bodu a že pokiaľ sa má Rozhodnutie vykladať v tom zmysle, že sa týka len posledných uvedených dokumentov a nie dokumentov uvedených v písmene a), mal by sa použiť článok 8 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001. Neexistencia odpovede Komisie na žiadosť o prístup k dokumentom uvedeným v písmene a) predchádzajúceho bodu sa teda rovná konkludentnému odmietnutiu prístupu, ktorý možno napadnúť žalobou na Súde prvého stupňa.

53 Je nepochybné, že Komisia prijala výslovné rozhodnutie o odmietnutí opakovanej žiadosti o prístup k dokumentom týkajúcim sa Schott Glas, prinajmenšom tak, ako ju Komisia pochopila s ohľadom na jej znenie, teda ako žiadosť o prístup k dokumentom uvedeným vyššie v bode 51 písm. b).

54 Pokiaľ ide o existenciu konkludentného odmietnutia prístupu k dokumentom uvedeným vyššie v bode 51 písm. a), je potrebné určiť, či Komisia mohla rozumne pochopiť dvojaký význam opakovanej žiadosti o prístup k dokumentom týkajúcim sa Schott Glas, ktorý je pripomenutý v bode 51 vyššie. Nečinnosť správneho orgánu totiž možno považovať za rozhodnutie o odmietnutí, len pokiaľ uvedený správny orgán bol schopný užitočne rozhodnúť, a teda pochopiť, čo sa od neho požadovalo.

55 V prejednávanej veci je potrebné konštatovať, že tak prvá žiadosť, ako aj opakovaná žiadosť o prístup sú koncipované všeobecne a že v nich nie je žiadna zmienka o podniku Jenaer Glaswerke, jeho privatizácii alebo o určitom období.

56 Žalobkyňa spomenula žiadosť o prístup k dokumentom súvisiacim s konaním o pomoci týkajúcim sa „privatizácie Schott Glas" alebo „Jenaer Schott Glas" prvýkrát až v žalobe. Žalobkyňa síce tvrdí, že Komisii muselo byť „zrejmé", že žiadosť o prístup sa týka aj dokumentov súvisiacich s poskytnutím štátnej pomoci v rámci privatizácie Jenaer Glaswerke v roku 1992, vo svojej odpovedi na otázku Súdu prvého stupňa týkajúcu sa predmetu prejednávaného sporu však pripustila nedostatočnú presnosť svojej žiadosti, keď prevzala argumentáciu Švédskeho kráľovstva o porušení povinnosti Komisie poskytnúť pomoc podľa článku 6 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.

57 Z vyjadrenia k žalobe okrem toho vyplýva, že Komisia musela vykonať výklad žiadosti, aby jej mohla priradiť zmysel, ktorý by skutočne, ale iba čiastočne zodpovedal očakávaniam žalobkyne. Žalovaná teda uvádza, že žalobkyňa „neupresnila čo rozumie výrazom ‚všetky dokumenty v spisoch Komisie týkajúcich sa štátnej pomoci pre podnik Schott Glas, Jena'", a že „sa domnievala", že žalobkyňa použila názov „Schott Glas" omylom, zatiaľ čo názov podniku, ktorý bol príjemcom pomoci, ktorá bola predmetom konania vo veci formálneho zisťovania prebiehajúceho v čase prijatia Rozhodnutia, bol „Schott Lithotec AG".

58 Je opodstatnené vyvodiť záver, že formulácia žiadosti žalobkyne o prístup neumožnila Komisii pochopiť dvojaký význam, a preto sa nemožno domnievať, že Komisia konkludentne odmietla prístup k dokumentom uvedeným vyššie v bode 51 písm. a).

59 Z uvedených úvah vyplýva, že Komisia v Rozhodnutí odmietla prístup k dokumentom súvisiacim jednak s konaniami o preskúmaní pomoci poskytnutej žalobkyni, jednak s prebiehajúcim konaním o preskúmaní pomoci týkajúcej sa „novej investície Schott Glas v spolkovej krajine Durínsko", pričom treba pripomenúť, že táto druhá časť Rozhodnutia nie je predmetom žaloby o neplatnosť podanej žalobkyňou.

60 Za týchto okolností je žaloba v rozsahu, v akom smeruje k zrušeniu údajného konkludentného odmietnutia prístupu k dokumentom týkajúcim sa „skončeného konania o pomoci v rámci privatizácie Jenaer Schott Glas", neprípustná.

O porušení článku 4 nariadenia č. 1049/2001 týkajúceho sa výnimky z práva na prístup založenej na ochrane účelu inšpekcie, vyšetrovania a kontroly

61 Na podporu vyššie uvedeného dôvodu neplatnosti žalobkyňa, ktorú v konaní podporuje Švédske kráľovstvo, uvádza niekoľko žalobných dôvodov. Po prvé, Komisia jej odmietla prístup k požadovaným dokumentom bez toho, aby vykonala konkrétne preskúmanie každého z nich. Po druhé, žalovaná sa neoprávnene opierala o riešenia v judikatúre týkajúce sa odmietnutia prístupu k dokumentom týkajúcim sa konaní o nesplnenie povinnosti proti členskému štátu, ktoré nie sú porovnateľné s konaniami o preskúmaní pomoci. Po tretie, Komisia porušila právo na čiastočný prístup. Po štvrté, vyváženie záujmov uvedené v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 malo viesť k sprístupneniu požadovaných dokumentov.

62 Súd prvého stupňa sa domnieva, že je potrebné analyzovať najskôr žalobný dôvod založený na neexistencii konkrétneho a individuálneho preskúmania dokumentov uvedených v žiadosti o prístup.

Tvrdenia účastníkov konania

63 Žalobkyňa tvrdí, že odôvodnenie Rozhodnutia ukazuje, že podľa Komisie nemožno nikdy poskytnúť, z dôvodu ich povahy, prístup k dokumentom, ktoré sa týkajú prebiehajúceho konania. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná teda odmietla prístup k vyžiadaným dokumentom nezávisle od dotknutého konania o pomoci a dotknutých dokumentov.

64 Tak zo znenia článku 4 nariadenia č. 1049/2001, ako aj z judikatúry pritom vyplýva, že Komisia naopak musí konkrétne preskúmať v každom jednotlivom prípade, či by prístup k dotknutým dokumentom mohol skutočne narušiť vyšetrovacie konanie. Žalobkyňa pripomína, že „okolnosť, že dotknutý dokument sa týka inšpekcie, nemôže sám osebe stačiť na odôvodnenie uplatnenia uvedenej výnimky" (rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. septembra 2000, Denkavit Nederland/Komisia, T-20/99, Zb. s. II-3011, bod 45).

65 Komisia navyše nepreukázala, že prístup k dokumentom by mohol narušiť konanie o pomoci týkajúce sa žalobkyne, ktoré už bolo v čase žiadosti o prístup skončené. Podľa žalobkyne by napokon bolo nemožné tento dôkaz uplatniť. Žalobkyňa pripomína, že článok 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 výslovne uvádza, že výnimky stanovené v odseku 2 sa vzťahujú iba na obdobie, v priebehu ktorého je ochrana odôvodnená. Pokiaľ ide o inšpekciu a vyšetrovanie, z ich samotnej povahy vyplýva, že žiadne odôvodnenie odmietnutia prístupu po skončení predmetného vyšetrovania neprichádza do úvahy.

66 Žalobkyňa pripomína, že Komisia odmietla čiastočný prístup na základe všeobecného odôvodnenia, podľa ktorého „nemožno dokumenty rozdeliť na dôvernú a nedôvernú časť", pričom vychádzala zo zásady, že výmena všetkých dokumentov týkajúcich sa konania o pomoci prebieha len medzi Komisiou a členským štátom, a že nikto iný k nim nemôže mať prístup, dokonca ani po skončení konania.

67 Švédske kráľovstvo tvrdí, že z Rozhodnutia a zo stanoviska zaujatého žalovanou v rámci tohto konania vyplýva, že Komisia nevykonala konkrétne posúdenie informácií obsiahnutých v dokumentoch, ku ktorým sa žiadalo o prístup. Súdny dvor a Súd prvého stupňa však podľa prechádzajúcej právnej úpravy viackrát upresnili, že každé preskúmanie žiadosti o zverejnenie sa má týkať informácií, ktoré obsahuje požadovaný spis, čo je zásada uplatniteľná aj v rámci nariadenia č. 1049/2001. Ak by sa také preskúmanie nevykonalo, bolo by nemožné určiť, či existujú záujmy, ktoré treba chrániť, odôvodňujúce to, aby bol dokument utajený, alebo uskutočniť vyváženie záujmov, uvedené v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001. Posúdenie *in concreto* je nevyhnutné aj pre určenie možnosti čiastočného prístupu. Tento záver sa ponúka bez ohľadu na uplatniteľnú výnimku.

68 Komisia tvrdí, že téza vyjadrená v rozsudku Súdu prvého stupňa z 11. decembra 2001, Petrie a i./Komisia (T-191/99, Zb. s. II-3677), na ktorej je založené Rozhodnutie, je bez obmedzení uplatniteľná na konania o preskúmaní pomoci, ktoré sú nepochybne „vyšetrovaním" v zmysle článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.

69 Komisia uvádza, že rovnako ako v konaniach o nesplnenie povinnosti je aj v konaniach o preskúmaní pomoci potrebná úprimná a lojálna spolupráca medzi Komisiou a členským štátom, čo vylučuje, aby tretie osoby mali prístup k dokumentom súvisiacim s týmito konaniami predtým, než boli tieto konania skončené. Kým nie je konanie o preskúmaní pomoci skončené, nemožno podľa nej poskytnúť verejnosti prístup k dokumentom, keď také právo nemajú dotknutí účastníci v rámci tohto konania, ktorí sa nemôžu dovolávať práva na obhajobu.

70 Komisia tvrdí, že žiadosť žalobkyne o prístup sa týka dokumentov súvisiacich s prebiehajúcim konaním o preskúmaní pomoci. Komisia prijala dve rozhodnutia týkajúce sa dvoch účastníkov celkového projektu reštrukturalizácie uvádzaného ako takého samotnou žalobkyňou v jej písomných dokumentoch. Žalovaná uvádza, že prebiehajúce konanie o pomoci C 44/2001 sa týka totožných reštrukturalizačných opatrení a je založené na totožných dokumentoch ako konanie C 19/2000, a prichádza k záveru, že preto bolo potrebné posudzovať žiadosti o prístup k spisu týkajúcemu sa oboch predmetných konaní spoločne.

71 Komisia tvrdí, že prejednávaný spor je odlišný od sporu, ktorý viedol k vydaniu rozsudku VKI, už citovanému v bode 24 vyššie, ktorý sa týka odmietnutia prístupu k dokumentom súvisiacim s už skončeným konaním v oblasti kartelových dohôd. Keďže v prejednávanej veci ide o žiadosť o prístup k dokumentom týkajúcim sa prebiehajúceho konania o preskúmaní štátnej pomoci, zásady uplatnené v rozsudku Petrie a i./Komisia, už citovanom v bode 68 vyššie, podľa nej umožnili poskytnúť celkovú odpoveď, a preto nebolo potrebné konkrétne a individuálne analyzovať dokumenty uvedené v tejto žiadosti.

72 Schott Glas poznamenáva, že v čase, keď žalobkyňa podala žiadosť o prístup k dokumentom súvisiacim s dvoma prípadmi pomoci, ktoré sa jej týkali, konanie C 44/2001 ešte prebiehalo. Úzku vecnú súvislosť medzi oboma konaniami C 19/2000

a C 44/2001 však opakovane zdôraznila samotná žalobkyňa. Schott Glas z toho vyvodzuje, že žalobkyňa žiadala o prístup k dokumentom, hoci v jednom konaní ešte prebiehalo vyšetrovanie, v ktorom Komisia ešte neprijala rozhodnutie.

73 Schott Glas sa domnieva, že Komisia mala v prejednávanej veci vykladať výnimky z nariadenia č. 1049/2001 v súlade s ustálenými zásadami o právach účasti tretích osôb v konaniach o pomoci a že teda správne usúdila, že zverejnenie dokumentov požadovaných žalobkyňou by vážne narušilo účel vyšetrovania (článok 4 ods. 2 tretia zarážka nariadenia č. 1049/2001) a rozhodovací proces Komisie vo veci C 44/2001 (článok 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001).

Posúdenie Súdom prvého stupňa

74 Z ustanovení článkov 2, 4 a 6 až 8 nariadenia č. 1049/2001 vyplýva, že inštitúcia, ktorej bola adresovaná žiadosť o prístup k dokumentom podľa nariadenia č. 1049/2001, má povinnosť preskúmať a odpovedať na túto žiadosť a najmä určiť, či niektorá z výnimiek uvedených v článku 4 spomínaného nariadenia sa uplatní na predmetné dokumenty (rozsudok VKI, už citovaný v bode 24 vyššie, body 67 až 68).

75 V prejednávanej veci Komisia odmietla žalobkyni poskytnutie dokumentov súvisiacich s konaniami o preskúmaní štátnej pomoci poskytnutej žalobkyni, a to s odkazom na výnimku z práva na prístup založenú na ochrane účelu inšpekcie, vyšetrovania a kontroly uvedenú v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.

76 Treba uviesť, že ako uvádza Komisia bez toho, aby jej žalobkyňa a Švédske kráľovstvo odporovali, dokumenty uvedené v žiadosti o prístup sa skutočne vzťahovali na „vyšetrovanie" v zmysle článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001.

77 Samotná okolnosť, že dokument sa týka záujmu chráneného výnimkou však neodôvodňuje jej uplatnenie (pozri v tomto zmysle rozsudok Denkavit Nederland/Komisia, už citovaný v bode 64 vyššie, bod 45). Takéto uplatnenie môže v zásade byť odôvodnené iba za predpokladu, že inštitúcia predtým posúdi, po prvé, či prístup k dokumentu konkrétne a skutočne ohrozí chránený záujem, a po druhé, v prípadoch upravených v článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001, či existuje prevažujúci verejný záujem na zverejnení predmetného dokumentu. Nebezpečenstvo ohrozenia chráneného záujmu navyše musí byť primerane pravdepodobné a nie čisto hypotetické (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 7. februára 2002, Kuijer/Rada, T-211/00, Zb. s. II-485, bod 56). Takže preskúmanie, ktoré má vykonať inštitúcia na účely uplatnenia výnimky, musí byť vykonané konkrétne a musí byť uvedené v dôvodoch rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 19. júla 1999, Hautala/Rada, T-14/98, Zb. s. II-2489, bod 67; zo 6. apríla 2000, Kuijer/Rada, T-188/98, Zb. s. II-1959, bod 38, a rozsudok VKI, už citovaný v bode 24 vyššie, body 69 a 74).

78 Z nariadenia č. 1049/2001 okrem toho vyplýva, že všetky výnimky uvedené v odsekoch 1 až 3 jeho článku 4 sa majú uplatniť „na dokument". Toto konkrétne

preskúmanie sa preto musí vykonať pre každý dokument uvedený v žiadosti (rozsudok VKI, už citovaný v bode 24 vyššie, bod 70).

79 Ešte treba zdôrazniť, že len konkrétne a individuálne preskúmanie, a nie abstraktné a celkové preskúmanie, umožní inštitúcii posúdiť možnosť poskytnúť žiadateľovi čiastočný prístup v súlade s článkom 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok VKI, už citovaný v bode 24 vyššie, body 73 a 75), a že pokiaľ ide o uplatnenie *ratione temporis* výnimiek z práva na prístup, článok 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 stanovuje, že výnimky uvedené v odsekoch 1 až 3 tohto nariadenia sa vzťahujú iba na obdobie, v priebehu ktorého je ochrana odôvodnená na základe „obsahu daného dokumentu".

80 V prejednávanej veci z odôvodnenia Rozhodnutia nevyplýva, že Komisia vykonala konkrétne a individuálne posúdenie obsahu dokumentov uvedených v žiadosti o prístup. Komisia navyše netvrdila ani vo svojom vyjadrení k žalobe, ani vo svojich pripomienkach z 13. apríla 2005 a ani na pojednávaní, že vykonala také preskúmanie. Znenie Rozhodnutia preukazuje, že žalovaná ho nezaložila na informáciách, ktoré obsahujú dotknuté dokumenty, ale na všeobecnej analýze podľa kategórie dokumentov, pričom odlíšila korešpondenciu s dotknutým členským štátom, na jednej strane, a pripomienky predložené dotknutými stranami v rámci konania vo veci formálneho zisťovania, na strane druhej.

81 Z Rozhodnutia navyše nevyplýva, že Komisia konkrétne overila, že každý dokument uvedený v žiadosti skutočne patrí do jednej z dvoch identifikovaných kategórií.

82 Z opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, ktorého predmetom bola výzva adresovaná Komisii poskytnúť Súdu prvého stupňa úplný zoznam dokumentov tvoriacich administratívny spis týkajúci sa konaní o preskúmaní pomoci poskytnutej žalobkyni, možno dokonca vyvodiť opačný záver.

83 Preskúmanie tohto zoznamu totiž preukazuje, že viaceré dokumenty, ktoré mala Komisia pri prijímaní Rozhodnutia k dispozícii, nepatria ku korešpondencii s dotknutým členským štátom, ani k pripomienkam dotknutých strán, a to:

— list Komisie z 28. decembra 2000, ktorým vyzvala Schott Glas, aby odpovedala na rad otázok v rámci konania vo veci formálneho zisťovania C 19/2000 (dokument 39),

— memorandá GR „Hospodárska súťaž" požadujúce od rôznych služieb Komisie informácie alebo stanoviská k ňou vypracovaným návrhom rozhodnutia (dokumenty 3, 18, 45 a 54) a odpovede týchto služieb (dokumenty 4, 19, 20, 46 až 49),

— memorandá GR „Hospodárska súťaž" adresované zodpovednému členovi Komisie (dokumenty 12, 17, 44 a 79),

— interné poznámky GR „Hospodárska súťaž" k stavu spisu (dokumenty 8, 13, 33 a 36).

84 Komisia vo svojej odpovedi na otázku, ktorá jej bola položená na pojednávaní a ktorá sa týkala nedodržania povinnosti vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie dokumentov uvedených v žiadosti žalobkyne o prístup, zdôraznila odlišnosť skutkových okolností situácie v prejednávanom spore a v spore, ktorý viedol k vydaniu rozsudku VKI, už citovaného v bode 24 vyššie. Podľa žalovanej za predpokladu, že sa žiadosť o prístup ako v prejednávanej veci týka dokumentov súvisiacich s prebiehajúcim konaním o preskúmaní štátnej pomoci, konkrétne a individuálne preskúmanie nie je potrebné a je potrebné poskytnúť všeobecnú odpoveď o dôvernosti uvedených dokumentov v rámci uplatnenia výnimky z práva na prístup založenej na ochrane vyšetrovania.

85 Je potrebné uviesť, že povinnosť inštitúcie vykonať konkrétne a individuálne posúdenie obsahu dokumentov uvedených v žiadosti o prístup je riešením, ktoré sa v zásade uplatňuje (rozsudok VKI, už citovaný v bode 24 vyššie, bod 75), a použije sa na všetky výnimky uvedené v odsekoch 1 až 3 článku 4 nariadenia č. 1049/2001 bez ohľadu na oblasť, ktorej sa týkajú požadované dokumenty, či už ide konkrétne o oblasť kartelových dohôd ako vo veci, ktorá viedla k vydaniu rozsudku VKI, už citovaného v bode 24 vyššie, alebo o oblasť kontroly verejnej pomoci.

86 Zostáva dodať, že uvedené preskúmanie nemusí byť nevyhnutné, ak vzhľadom na osobitné okolnosti veci je zjavné, že prístup má byť zamietnutý alebo naopak povolený. Tak by to bolo najmä v prípade, ak určité dokumenty boli najprv buď zjavne ako celok chránené niektorou výnimkou z práva na prístup, alebo naopak, ak boli zjavne ako celok prístupné, alebo nakoniec, ak už boli za podobných okolností konkrétne a individuálne posúdené Komisiou (rozsudok VKI, už citovaný v bode 24 vyššie, bod 75).

87 Je teda potrebné preskúmať, či sa žiadosť žalobkyne týkala dokumentov, vo vzťahu ku ktorým nebolo vzhľadom na okolnosti veci potrebné pristúpiť ku konkrétnemu a individuálnemu preskúmaniu.

88 Komisia v Rozhodnutí odôvodnila uplatnenie výnimky založenej na ochrane účelu inšpekcie a vyšetrovania tvrdením, že v rámci prebiehajúcich vyšetrovaní týkajúcich sa zlučiteľnosti štátnej pomoci s jednotným trhom je nevyhnutná lojálna spolupráca a vzájomná dôvera medzi Komisiou, členským štátom a dotknutými podnikmi, aby sa jednotlivým „stranám" umožnilo slobodne sa vyjadriť, a že sprístupnenie dokumentov súvisiacich s týmito vyšetrovaniami „by mohlo ohroziť tento dialóg a spôsobiť tak ujmu preskúmaniu tejto sťažnosti".

89 Súd prvého stupňa sa domnieva, že také všeobecné posúdenie, ktoré sa uplatňuje na celý administratívny spis týkajúci sa konaní o preskúmaní pomoci poskytnutej žalobkyni, nepreukazuje existenciu osobitných okolností prejednávanej veci, ktoré by umožňovali dospieť k záveru, že nebolo potrebné vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie dokumentov, ktoré tento spis tvoria. Predovšetkým toto posúdenie nepreukazuje, že na dokumenty ako celok sa zjavne vzťahovala výnimka z práva na prístup.

90 Ako bolo uvedené v bode 81 vyššie, z Rozhodnutia nevyplýva, že Komisia konkrétne overila, že každý dokument uvedený v žiadosti skutočne patrí do jednej z dvoch identifikovaných kategórií. Z opatrenia na zabezpečenie priebehu konania uvedeného v bode 82 vyššie naopak vyplýva, že viaceré dokumenty, ktoré mala Komisia k dispozícii, nepatria do jednej z dvoch kategórií, a rozdelenie týchto dokumentov do dvoch kategórii preto nie je správne. Toto konštatovanie o nesprávnej kategorizácii pritom v každom prípade bráni tomu, aby sa dospelo k záveru, že výnimka uvedená v Rozhodnutí sa jasne vzťahuje na všetky dokumenty uvedené v žiadosti (pozri v tomto zmysle rozsudok VKI, už citovaný v bode 24 vyššie, bod 83).

91 Pre úplnosť je tiež potrebné uviesť, že úvahy, ktoré Komisia uviedla v Rozhodnutí, ako aj vo svojom vyjadrení k žalobe, sú neurčité a všeobecné. Keďže chýba individuálne preskúmanie každého dokumentu, tieto úvahy neumožňujú usúdiť s dostatočnou istotou a podrobným spôsobom, že argumentácia Komisie za

predpokladu, že je v zásade dôvodná, je uplatniteľná na všetky dokumenty administratívneho spisu týkajúceho sa konaní o preskúmaní pomoci poskytnutej žalobkyni. Obavy vyjadrené Komisiou majú povahu jednoduchých prehlásení, a teda sú prehnane hypotetické (rozsudok VKI, už citovaný v bode 24 vyššie, bod 84).

92 V tejto súvislosti sa môže zdať prinajmenšom paradoxné pripomínať potrebu úprimného a priameho dialógu medzi Komisiou, členským štátom a „dotknutými podnikmi" v rámci atmosféry lojálnej spolupráce a vzájomnej dôvery, keď sa práve jednej z dotknutých „strán" odmieta, aby sa oboznámila so všetkými informáciami, ktoré sa priamo týkajú samotného predmetu diskusií.

93 Okrem toho, pokiaľ ide o uplatnenie *ratione temporis* uvedenej výnimky, Komisia odkazuje na dokumenty týkajúce sa „prebiehajúcich vyšetrovaní", t. j. na formuláciu všeobecného charakteru, ktorá neumožňuje vyvodiť s dostatočnou istotou záver, že na všetky dokumenty uvedené v žiadosti o prístup sa v deň prijatia Rozhodnutia ešte mohla vzťahovať uvedená výnimka, pričom je potrebné pripomenúť, že 28. mája 2002 bolo konanie o pomoci C 19/2000 skončené.

94 Ešte treba uviesť, že výnimka z povinnosti preskúmania môže byť prijatá iba výnimočne a iba vtedy, keď sa ukáže, že administratívne zaťaženie vyvolané konkrétnym a individuálnym preskúmaním dokumentov je príliš zaťažujúce a presahuje medze toho, čo môže byť rozumne požadované (rozsudok VKI, už citovaný v bode 24 vyššie, bod 112).

95 V prejednávanej veci je nepochybné, že Komisia sa ani v Rozhodnutí, ani vo svojich písomných vyjadreniach a ani na pojednávaní neodvolala na nadmernú pracovnú záťaž spojenú s preskúmaním žiadosti žalobkyne o prístup k informáciám.

96 Za týchto okolností treba vyhlásiť za neprípustnú argumentáciu Schott Glas, podľa ktorej nemožno od Komisie seriózne očakávať, že vyvinie „zvýšené administratívne úsilie", ktoré by zahŕňalo preskúmanie celého spisu v konaní o štátnej pomoci, aby mohla vykonať rozlíšenie medzi utajovanými a neutajovanými informáciami, keďže žalobkyňa nemala hodnoverné právo na ochranu, aby mohla nahliadnuť do dotknutých dokumentov.

97 Je totiž potrebné pripomenúť, že článok 40 štvrtý odsek Štatútu Súdneho dvora a článok 116 ods. 4 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa priznávajú vedľajšiemu účastníkovi konania právo samostatne uplatňovať nielen tvrdenia, ale aj dôvody, pokiaľ podporujú návrhy jedného z hlavných účastníkov konania a neodlišujú sa úplne od úvah, ktoré sú základom sporu medzi žalobcom a žalovaným, čo by malo za následok zmenu predmetu tohto konania (rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. júna 2005, Regione autonoma della Sardegna/Komisia, T-171/02, Zb. s. II-2123, bod 152).

98 Ako bolo uvedené vyššie, v prejednávanej veci znenie žaloby a vyjadrenia k žalobe, ako aj pripomienky formulované žalobkyňou a Komisiou v odpovedi na otázku Súdu prvého stupňa týkajúcu sa predmetu sporu, neodhaľujú žiadne problémy, pokiaľ ide o pracovnú záťaž vyvolanú prejednávaním žiadosti o prístup. Za týchto okolností nemožno argumentáciu Komisie, pokiaľ ide o „zvýšené administratívne úsilie" vyvolané prejednávaním žiadosti o prístup, považovať za súvisiacu s predmetom prejednávaného sporu.

99 Nakoniec treba uviesť, že Schott Glas sa vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania odvoláva na výnimku článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001. Schott Glas tvrdí, že Komisia oprávnene prišla k záveru, že zverejnenie dokumentov vyžiadaných žalobkyňou by vážne poškodilo rozhodovací proces inštitúcie v konaní C 44/2001. Keďže však táto výnimka nebola uvedená Komisiou v Rozhodnutí, neprináleží Súdu prvého stupňa namiesto tejto inštitúcie určiť, či je skutočne uplatniteľná na dokumenty uvedené v žiadosti (pozri v tomto zmysle rozsudok VKI, už citovaný v bode 24 vyššie, bod 91).

100 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že žalobný dôvod založený na absencii konkrétneho a individuálneho preskúmania dokumentov uvedených v žiadosti o prístup musí byť prijatý, a teda že obyčajné a jednoduché odmietnutie prístupu žalobkyne zo strany Komisie predstavuje nesprávne právne posúdenie. Je preto opodstatnené vyvodiť záver, že Komisia porušila článok 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, a Rozhodnutie preto musí byť zrušené bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné dôvody neplatnosti vznesené žalobkyňou a Švédskym kráľovstvom.

O trovách

101 Podľa článku 87 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Súd prvého stupňa rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania. Za daných okolností je opodstatnené rozhodnúť, že Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť tri štvrtiny trov konania vynaložených žalobkyňou. Žalobkyňa znáša jednu štvrtinu svojich trov konania.

102 Podľa článku 87 ods. 4 tretieho pododseku rokovacieho poriadku môže Súd prvého stupňa nariadiť, že vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania. V tomto prípade Schott Glas, ktorá vstúpila do konania na podporu Komisie, znáša svoje vlastné trovy konania.

103 Švédske kráľovstvo a Fínska republika znášajú svoje vlastné trovy konania v súlade s článkom 87 ods. 4 prvým pododsekom rokovacieho poriadku.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie Komisie z 28. mája 2002 sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka odmietnutia prístupu k dokumentom súvisiacim s konaniami o preskúmaní pomoci poskytnutej Technische Glaswerke Ilmenau GmbH.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť tri štvrtiny trov konania, ktoré vznikli Technische Glaswerke Ilmenau. Posledná uvedená znáša jednu štvrtinu svojich trov konania.**

4. **Schott Glas, Švédske kráľovstvo a Fínska republika znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Vilaras Dehousse Šváby

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 14. decembra 2006.

Tajomník Predseda komory

E. Coulon M. Vilaras